

FRIT DANMARK

NR. 6.

Udgivet af en Kreds af Danske.

SEPT. 1942

Dagens Nyheter, Stockholm, 18./8. 1942:

Der findes allerede en illegal Presse i Danmark, som der maa regnes med!

Dette Landet —

Den 3. August blev Kong Haakon 70 Aar. I sit Hyldesttelegram skrev Christmas Møller bl. a.:

»Jeg har forsøgt at sætte mig ind i det norske Folks og Kong Haakons Historie i disse 2 Aar. Ordene fra Kongsemnerne: »Norge er en Nation« er blevet Sandhed. Norge er blevet et Land og et Folk. Verden vilde være ringere og Livet mindre værd, hvis vi ikke havde oplevet og vedblivende oplever det norske Folks og den norske Konges Kamp for Sandhed, Ret og Ære. Norge har nu sin anden store Kong Haakon, hvorom det kan siges, at Kongen og hans Mænd gjorde et Kongerige til en Nation, hvor Klasse ikke staar mod Klasse, Stand ikke mod Stand og hvor Nord og Syd, Vest og Øst er etc.

Verden vilde være ringere, skriver Christmas Møller, hvis vi ikke havde det norske Eksempel at se hen til, og dermed har han paany sagt, hvad danske Mænd og Kvinder føler. Alle frihedselskende Folk staar i Gæld til Norge, men dybest er vor, Skandinavernes, Gæld. Til Opmuntring, til Styrkelse, til et ildnende Tegn for os førte dette Landet, som vi elsker, sin skønne Kamp for Sandhed, Ret og Ære og blev gennem denne smertelige, men hærdende Prøve til det vi drømmer om og tror paa i Verdensopgøret mellem Sandhed og Løgn, Frihed og Slaveri, Ære og Vanære: En Nation, hvor Klasser og Stænder fandt hverandre i samme Vilje.

For kort Tid siden udbredtes ad hemmelige Veje i Norge i mange Tusinde Eksemplarer en Hilsen fra de fængslede Lærere til Skolebørnene. Den indleedes saaledes:

»Til vore Elever. Vi Lærere er stolte over Jer i den Tid, der er

gaaet, siden vort Land blev taget med Vold. I har vist hvorledes Børn fra gode Hjem og gode Skoler kan klare en haard Prøvelse. I har holdt Modet oppe, selv naar det saa mørkest ud, og mangen Voksen gav efter for Modløshed. I viste, at det, der er godt og sandt, til sidst altid vil sejre, og derfor mistede I aldrig Troen paa vort Lands Frigørelse. Den friske Frejdighed, I viste, har givet os Voksne nyt Haab.«

Hvilket beundringsværdigt Folk, hvor de Voksnes Trods og Modstand ildner Ungdommen og Børnene til en Holdning, som igen styrker de Voksne under deres Lidelser.

Den 27. Juli i Aar udsendte vort Udenrigsministerium til Pressen følgende Meddelelse: »Der maa ikke bringes nogen Omtale af Kong Haakons 70 Aars Fødselsdag den 3. August.«

Nej, Kong Haakon maa ikke omtales, og Norge maa ikke omtales, og de norske Biskoppers, de norske Læreres, de norske Børns, hele det stolte norske Folks straalende Kamp maa ikke omtales. Hr. Meissner og Hr. Schrøder vaager derover. Og hvorfor ikke? Fordi Tyrannerne ved, at stærkere end deres sjælløse Vold er — og var altid i Historien — den aandelige Kraft og den ukuelige Frihedsvilje. En Dag — vi ved det saa sikkert — kommer ogsaa den Time, da Europas Barbarer, Frihedens Mordere rammes af Gengældens Lov. Den Dag vil Norges Navn lyse i Morgenglans.

Kong Haakon maa ikke omtales, Norge maa ikke omtales. Men de lever i vore Hjerter. Maatte de og saa styrke og ranke os, saa vi er beredte, naar der kaldes paa os.

Følg det norske Eksempel!

Bekæmp Tyskerne overalt og med alle Midler.

Afskriv Bladets Artikler og send dem til Venner og Bekendte.

Spillet i Kulisserne.

Sommeren gik forholdsvis roligt med for megen Regn og for lidt Sol. Brændselstilførslerne var saa smaa, at Situationen blev mere og mere kritisk for Industrien, og Vinteren staar som et mørkt, koldt og ildevarslende Spøgelse forude. Pludselig blev det galt med Cementen. Ikke fordi Hr. Gunnar Larsen manglede Kul, men fordi Tyskerne havde Brug for enorme Mængder Cement. Tyskerne bruger først og fremmest Cement til de vældige Betonfæstninger, der bygges langs den jyske Vestkyst og andre Steder, dernæst til Flyvepladsernes Udvidelse ved Aalborg og Karup samt i Kastrup paa Amager. Herudover bortfører Tyskerne Masser af Cement til Fæstningsværker i Norge og Syd for Danmark. Det er et Vidnesbyrd om, at der ikke mere er Cement at faa i Nordfrankrig.

Gunnar Larsen viste sig som den han er, han forbeholdt sig 40 Tons Cement om Dagen til den nyttelese Lollandsvej. Nu har hans Ministerkolleger dog endelig taget Cementen fra ham.

Ernæringen gaar stadig tilbage for Landets Smaakaarsfolk. Lungetuberkulose, Mavesygdomme og Nerve-lidelser tiltager; mange Børn i Hovedstaden er saa underernærede, at det er farligt. Og mens Sygdommene tiltager — Belægningen paa Hospitalerne, særlig Børnehospitalerne har været unormal stor i Sommer — begynder Lægemedlerne at slippe op.

Men Tyskerne skærper Kravene, og forøger Udplyndringen! De er iøvrigt meget utilfredse med Tilstandene herhjemme. Ikke med Udsigterne til Sultedød for Storbyens fattige, men ned Sindelaget hos den danske Befolkning. En lang Række Udtryk for, at Tyskerne er lige saa forhadte i Danmark, som i det øvrige

besatte Europa, en stigende Interesse for Norge og norske Forhold, Arbejderbefolkningens skarpe Reaktion overfor Naziklikkerne paa Arbejdsstederne, alt det og mere til foruroliger Tyskerne, som i Forvejen er dødsensrædde for den engelsk-amerikanske Invasion, der forestaar.

Endnu har Tyskerne ikke besluttet sig til, hvordan de skal tage Situationen herhjemme. De har foreslaaet Regeringen forskellige Ting, saaledes vilde de have Dødsstraf indført for Sabotagehandlinger og Spionage og henviste til Borch-Johansen som en af dem, der burde skydes. De vilde ogsaa have faste Gestapoafdelinger indenfor Kriminalpolitiet, hvad Thune Jacobsen ikke var langt fra at give dem uden videre, men saa sagde Buhl Nej! Endvidere har Tyskern foranlediget Regeringen til at drøfte om man burde lave en Lov, der satte Regeringen i Stand til paa et Øjeblik at indføre Undtagelsestilstand i en Del af Landet eller i hele Landet.

Tyskerne paastaar, at Danmark er ved at blive bolsjeviseret, men da Kommunisterne er forbudt, siger Tyskerne nu mod Konservativ Ungdom, som har haft Mod til at bekende sig til et rent dansk nationalt Standpunkt. Der fandt i Juli Maaned 30 Sabotagehandlinger Sted i Landet over foruden en Række Brande paa tyske Depoter, som Tyskerne selv havde lavet for at skjule de Tyverfer, der begaas af Tyskerne selv fra Depoterne. Ingen af de virkelige Sabotageakter er blevet opklaret, til trods for at Tyskerne selv har hjulpet ivrigt med ved Politiundersøgelserne. Det har gjort Tyskerne helt rasende, af man ikke kunde finde et Offer, og Thune Jacobsen har rekvireret 1000 nye Politifolk, som Rigsdagen har været tosset nok til at give ham.

Sabotage - et Dødsstød mod de tyske Nazister

Den nyudnævnte Statsadvokat for særlige Anliggender, Troels Hoff, indledede sin Rækkertjeneste for de tyske Undertrykkere ved den 14. August at udsende en „Fortrolig Meddelelse til samtlige Politimænd i Danmark“. Den indledes saaledes: „Farlig Brandstifter — Ducor udloves. — Siden d. 26. Juni 1942 har der i Virksomheder, som arbejder for eller benyttes af den tyske Værnemagt, været nedenævnte Brandstiftelser eller Forsøg paa Brandstiftelse, der i langt de overvejende Tilfælde formodes at være forøvet af samme Person eller Personer“.

Herefter følger saa Listen, der er paa 16 Numre og omfatter bl. a.: Fredag d. 26. Juni: Forsøg paa Brandstiftelse: Loft over Staldbygning til Husarkassernen i København. — Lørdag d. 18. Juli Kl. ca. 20.30. Brandstiftelse: Skur tilhørende Korn & Foderstofkompagniet, Kystvei, Aarhus. (Det var udlejet

til Magasiner for Værnemagten — Red.) — Onsdag d. 22. Juli Kl. ca. 0.15. Brandstiftelse: Pavillon til Etablissementet „Lunden“, Vestergade i Silkeborg (Etablissementet „beboedes“ af Værnemagten. Der brændte bl. a. 800 Maskingeværer samt en stor Del Automobilringe — Red.) — Søndag d. 2. August Kl. ca. 2. Forsøg paa Brandstiftelse: Bunkers med løs Ammunition Vest for Jernbanebroen over Limfjorden, Aalborg: — Onsdag d. 5. August Kl. ca. 0.50 Brandstiftelse: Automobilfirmaet Sven Canning, Griffenfeltsgade 32 i København — (Her gik et stort Antal tyske Biler op i Luer — Red.) — Tirsdag d. 11. til Onsdag d. 12. August Brandstiftelse: Automobil i aflaaet Garage i Ribe.

Efter et meget spinkelt Signalement af den formodede Brandstifter, fortsættes: „Det forventes, at disse Brandstiftelser fortsætter, og det kan forventes at medføre de alvorligste Konsekvenser, hvis det ikke lykkes at paagribe Gerningsmanden. Enhver Politimand maa derfor til det yderste medvirke her til“.

Saa følger nogle Vink om, hvorledes Politimændene bedst kan medvirke til at paagribe den i Sandhed yderst mobile „Brandstifter“, der efter Hr. Hoff's Opfattelse velsagtens farer Landet rundt med lid staaende ud af baade Hoved og Hale, og endelig slutter Meddelelsen med at udlove en Ducor paa indtil 1000 Kr. for Oplysninger, der kan føre til Anholdelse af den travle Herre.

Vi vil gerne nytte et Par Kommentarer til dette landsforræderiske Dokument fra en dansk Statsembedsmand.

For det første synes vi, Hr. Hoff skulde have gjort Listen fuldstændig — alene i Juli Maaned forefaldt 30 Tilfælde af Sabotagebrande — og ialtfald burde han have medtaget f. Eks. Branden i Centralværkstedet i Aarhus, hvor Kraner til 2 Millioner ødelagdes, saaledes at det for stedes er forbi med Tyskernes Ombygning af gode danske Jernbanevogne til Krigsredskaber i dette Værksted. Endvidere Branden paa Nordbjerg og Wedels Skibsværft i København, hvor en Samling lige færdigbyggede Hurtigbaade samt Tegninger, Modeller m. v. brændte, og endelig Branden paa Limfjordsbroen, der sinkede de tyske Militærtransporter nordpaa i et Par Døgn. Intet fornuftigt Menneske i Danmark tror dog paa, at disse sidste Brande skyldtes henholdsvis Kortslutning og Tørvegnister.

Dernæst ønsker vi at sige, at ogsaa vi forventer, at disse Brandstiftelser fortsætter — endog i stadig voksende Omfang og uanset hvor store Ducorer Hr. Hoff udsætter.

Vi har ikke pyromanske Tilbøjeligheder. Under normale Forhold er vi absolut Modstandere af, at Værdier saaledes koldblodigt øde-

lægges. Men Forholdene i Dag er ikke normale. Hele vort Lands Økonomi er — i Modstrid med Folkets Vilje — dræget ind som Led i den tyske Krigsmaskine. Der findes i Dag næppe en Fabrik i Danmark som ikke direkte eller indirekte arbejder for Tyskerne. Og som det er hos os, saaledes er det i samtlige besatte og undertrykte Lande. Dersom dette ikke var Tilfældet, havde Tyskland forlængst maattet opgive al videre Krigsførelse.

I selve Tyskland har Krigsproduktionen forlængst naaet sin Kulmination og formindskes fra Dag til Dag, dels fordi flere og flere tyske Arbejdere inrulleres i Hæren, og de Arbejdere, der tvangsudskrives af besatte Lande, for Størstepartens Vedkommende gør alt for ikke at udfylde de Pladser, de anbringes paa, dels fordi de engelske og sovjetrussiske Flyverangreb mod de tyske Industricentre ligger flere og flere livsvigtige Industrier i Ruiner, og der forefindes hverken Materialer eller Kræfter indenfor det tyske Rige til at genopbygge de ødelagte Fabrikker, og endelig fordi Levnelssituationen i Tyskland i Dag er saadan, at ingen Arbejder — om ogsaa han gerne vilde — er i Stand til at yde en Dags intensivt Arbejde.

Skal Produktionen derfor holdes oppe — og det er bydende nødvendigt for Tyskerne for at fortsætte Krigen — maa den lægges ud i de besatte Lande, hvor den i mange Tilfælde kan camoufleres, saaledes at Arbejderne bibringes den Opfattelse at de producerer for Hjemmemarkedet, og hvor Faren for Luftangreb fra engelsk og sovjetrussisk Side indtil nu ikke har været saa overhængende.

Kendsgerningen er da ogsaa, at der Døgnnet rundt fra alle besatte Lande flyder en tung Strøm af Krigsmateriel til tyske Samlefabrikker, hvor det i Hast monteres — for at anvendes — mod de Landes Arbejdere der har frembragt det.

Jo før denne Produktion af Krigsmateriel i de besatte Lande bringes til Ophør, jo før knækkes Halsen paa den tyske Krigsmaskine.

Det er forlængst indset af Befolkningen i de øvrige besatte Lande. Fra Norge meldes til Stadighed om Sabotagehandling. I London udsender Gaullisterne dagligt „Krigskommunikater“ med Beretninger fra Kampen paa Sabotagens Front i Frankrig, i Polen, Holland, Belgien, Tjekoslovakiet — overalt arbejder de samme vældige Kræfter paa at lamme den tyske Krigsproduktion og dermed hidføre Freden for Europas Befolkning.

Det tog sin Tid for det danske Folk at omstille sig fra passiv til aktiv Modstand mod de tyske Undertrykkere. Men den Liste, Hr. Hoff har udsendt viser, at nu er det danske Folk ogsaa sluttet op i de aktivt kæmpendes Rækker. Listen er som nævnt meget ufuldstændig, og naar disse Linjer læ-

ses, vil den sandsynligvis være betydelig mere omfattende, thi naar Hr. Hoff formoder at det er samme Person eller Personer, der har anstiftet de forskellige Brande, saa bekræfter han dermed kun, at han i Lighed med sine Foresatte indenfor Regeringen tilsyneladende ikke har fatiet en Smule af, hvad der foregaa i det danske Folk i Dag.

Vi for vort Vedkommende føler os overbevist om, at det ikke er en og samme Person eller Gruppe, der paa denne utvetydige Maade har sagt Tyskerne deres Mening, men at det tværtimod er det danske Folk som Helhed, der nu er ved at vaagne op til Erkendelse af, at skal Tyskerne fjernes fra dansk Jord, da maa de først tabe Krigen, og til dette Formaal gives der intet bedre Middel end at skade dem overalt og paa alle tænkelige Maader.

Vi raader ikke i Øjeblikket over den militære Udrustning og de Styrker der skulde til for i Kamp at fordrive Tyskerne fra vort Land. Tidspunktet herfor er vel heller ikke inde endnu, men vi raader over det Middel, som til alle Tider har været undertrykte Folkeslags mest effektive og mest frygtede Kampmiddel mod Undertrykkeren — nemlig Sabotagen! Den ledes ikke fra nogen Central, ingen behøver at vente paa Direktiver, den kan udøves naarsomhelst, af hvem somhelst, og hvorsomhelst, der arbejdes for Tyskerne. Jo flere Maskiner der bringes til Standsning, jo flere Fabriksbygninger der lægges i Aske, jo flere Forsinkelser der opstaar for Toggangen — jo før gøres der Ende paa den forbandede og forhadte tyske nazistiske Krigsmaskine, og dermed paa Undertrykkelsen og Forarmningen af vort Land.

Utøj bli'r man ikke kvit ved passivt at vende den kolde Skulder til, mens det husserer — det maa ryges ud af Huset med de skrappest tænkelige Midlere.

Buhls Tale

Statsministeren har fundet sig foranlediget til at holde en ny Formaningstale til den danske Befolkning i Anledning af det stigende Antal Sabotagehandling.

Hr. Buhls Tale bekræftede kun, hvad vi andetsteds i dette Blad har skrevet om Sabotagens altødelæggende Kraft, naar den for Alvor sættes ind mod Undertrykkerne, og vi kan derfor ikke andet end opfordre den danske Befolkning til at give Hr. Buhl det eneste værdige Svar paa denne ydmygende Tale, nemlig forstærket Aktivitet mod Tyskerne.

Støt Familierne

til de gode Danskere som Thune Jacobsen og Konsortier lader indespærre.

Danske Arbejdere svarer de tyske Agenter med Strejker

Strejken hos Carlsberg forleden har vakt en glædelig Opmærksomhed i vide Kredse; endelig er der ved at ske noget, endelig møder de tyske Forsøg paa at knægte Friheden og Retten i Danmark solidarisk Modstand hos Befolkningen. Strejken hos Carlsberg er løvrigt ikke nogen enstaaende Begivenhed, men det er formodentlig indtil videre den største samlede Modstand mod de fra tysk Side inspirerede Forsøg paa at terrorisere danske Arbejdere gennem smaa Grupper af Nazister og tyske Agenter.

2500 Mand gik to Dage i Strejke paa Carlsberg Bryggerierne. Omstændighederne ved denne Konflikt, der kun maa omtales ganske kort i Aviserne, og som ikke fik anden Forklaring, end at det drejede sig om „interne“ Forhold, er følgende: Paa Carlsberg har der gennem lang Tid eksisteret en Gruppe Nazister, en Snes ialt, som udfoldede en energisk Agitations- og Angivervirksomhed. De har snæver Forbindelse med en paa Bryggerierne ansat tysk Statsborger, hvis egentlige Mission er omgivet med Mystik, men dog næppe er mere uigennemtrængelig, end at man er klar over, at det er en eller anden Form for Spionage, der er hans Hovedopgave. Nazisterne ledes af en Mand der hedder Westergaard, men som dog ikke er identisk med den Westergaard-Nielsen som i sin Tid skød i Rigsdagen med en Hundepistol, og som nu skal være i Frikorps Danmark bag Østfronten.

Direktionen paa Carlsberg gjorde ikke noget for at dæmme op for Nazisternes paagaende Virksomhed, førend Arbejderne paa Carlsberg krævede det under meget bestemte Former. Saa bestemte Direktør Sander, at der ovenhovedet ikke maatte agiteres indenfor Carlsbergs Gitterport.

Fagforeningen har naturligvis Ret til at sende sine Medlemmer de Meddelelser, der normalt udgaa fra en Fagforening, og i henhold til denne gamle Ret, sendte Fagforeningen en Dag Meddelelser om Gartnerstrejken paa Amager. Pakken med Meddelelser fra Fagforeninger sendes altid til en bestemt Mand, en ældre Arbejder, der har været paa Carlsberg i 40

Aar, han fik ogsaa Meddelelserne om Gartnerstrejkerne og fordelte dem til Arbejderne.

Nazisterne benyttede imidlertid denne Anledning til at prøve deres egen Styrke og Indflydelse hos Direktionen. De forlangte den gamle Arbejder afskediget for at have overtraadt Bestemmelsen mod Agitation, og Direktør Sander var nærmest til Sinds at efterkomme Opfordringen. Han er ikke fri for selv at være lidt nazifiseret, og har f. Eks. af sig selv tilbudt at brygge Øl til den tyske Marine, efter at Østjyske Bryggeri havde afslaaet en Ordre fra den tyske Marine. Det drejede sig om 2 Millioner Bajere, men da Carlsbergs Direktør tilbød sig, røg Ordren op paa 18 Mill. Bajere.

Da Arbejderne paa Carlsberg fik at vide at den gamle Tillidsmand skulde afskediges, gik de til Direktionen og forlangte Afskedigelsen taget tilbage, ellers vilde de nedlægge Arbejdet. Samtidig krævede de nu renset ud for Angivere. To af Nazisterne maatte efter Arbejdernes Mening forlade Carlsberg. Direktionen afslog, og saa erklærede Arbejderne at de vilde nedlægge Arbejdet, og det gjorde de.

Forhandlingerne paa Carlsberg blev resultatløse, Carlsbergs Arbejdere stod paa deres Ret og ønskede for Fremtiden at være forskaanet for nazistiske Angiverier og Provokationer. Saa gik Forhandlingerne over til Fagforeningen og Arbejdsgiverforeningen, og Fagforeningens Ledelse var bange for den Bøde, som Fagforeningen kunde blive idømt, hvad den med de gældende Love og Bestemmelser og navnlig deres Fortolkninger kunde risikere at blive. Og saa gik Fagforeningen desværre med til at bilægge Striden, uden at Arbejderne opnaaede at faa de nazistiske Angivere ud.

Men da Arbejdet blev genoptaget Mandag, fik de to Nazildere hver en ordentlig Omgang Tærsk.

Nogle Dage senere var en Strejke ved at bryde løs paa Orlogsværftet af Aarsager der ikke er meget forskellige fra Carlsberg-Strejkens Baggrund. Paa Orlogsværftet var der blevet ansat en Mand, som et kortere Tidsrum

havde været anbragt i Horserød-Lejren, fordi Politiet og Justitsministeren mistænkte ham for at drive, eller for at ville drive kommunistisk Virksomhed. Paa dette Punkt som andre, gælder Grundloven jo ikke mere! Et Par nazificerede Angivere gik til Orlogsværftet Direktør og angav Manden som Kommunist. De henviste til hans Ophold i Horserød. Og Direktionen blev nervøs. Manden maatte afskediges. Arbejderne svarede alle som en herpaa med Arbejdsnedlæggelse. Nye Forhandlinger blev optaget, og for at bevare Skindet paa Næsen stod Direktionen stejlt paa, at Manden i hvert Fald skulde flyttes til en anden Afdeling paa Værftet. det blev han, men Afskedigelsen blev taget tilbage, og saa bilægdes Sfriden inden det kom til Arbejdsnedlæggelse. Arbejderne havde reddet deres Kammerat fra Nazisternes Menneskejagt

I Aalborg har der været Arbejdsnedlæggelse paa Skibsværftet og her var Grunden den, at Værftet ikke inrettede ordentlige Beskyttelsesrum til Arbejderne. Man undskyldte sig med, at man ikke kunde faa Cement. Cementen bruger Tyskerne til deres Fæstninger og Flyvepladser, og Gunner Larsen til den unyttige, snarere skadelige Vej sikrer Gunnar Larsen sig nu i en Tid, hvor Byggeriet gaar i Staa af Cementmangel, 40 Tons daglig! Ufatteligt hvis danske Arbejder for Fremtiden vil være med til at øde Cement bort paa det Stykke tyskbestilte Landevejsarbejde.

Tysk Plyndring

Naturligvis maa den danske Befolkning ikke faa noget at vide om, hvor voldsomt Tyskerne udplyndrer os. De Tal der afslører Udplyndringen skjules omhyggeligt. Kun Regeringens Medlemmer og nogle ganske faa højere Embedsmænd i Ministerierne faar dem at; derimod bliver Rigsdagen holdt i Uvidenhed om, at Tyskerne paa knapt 2 Aar stjal ca. 2 Milliarder i Danmark.

I 1940 og 1941 leverede Danmark Varer til Tyskland for et Beløb, som var 1,8 Milliard højere end det Beløb, Tyskland leverede Danmark Varer for. Med andre Ord Tyskerne hentede fra den 9. April 1940 og indtil Nytaar 1942 for næsten 2 Milliarder Kr. Varer i Danmark uden at betale noget som helst for dem. Det er klart, at vi ikke kunde levere saa enorme Varepartier, uden at foretage ligefrem Rovdrift paa vore Landbrug og

plyndre vore Varebeholdninger i Byerne, de hemmelige statistiske Tal, som altsaa kun et meget lille Faatal i de højeste Stillinger maa se, indeholder Oplysninger om, at Tyskerne i 1940 rent ud sagt røvede for 600 Millioner Kr. Varer og Kvæg i Danmark, og at Tyskernes Udsugning af Landet yderligere tvang Danskernes eget Forbrug af Varer og den almindelige Opsparing 300 Mill. Kr. ned.

I 1941 var Varelagrene naturligvis svundet ind, Produktionen hæmmet og Mulighederne for et Roveri i tilsvarende Grad formindsket. Tyskerne opnaaede i 1941 kun at plyndre Varelagre og Kvægbesætningen for ialt 250 Mill. Kr., men til Gengæld formaade Tyskerne - med den danske Regerings og Embedsadministrations Bistand - at tilgodegøre sig desto mere paa Bekostning af Danskernes Forbrug og Opsparing. Fra danske Spisekammerhylder og fra danske Sparerkassebøger vandrede 650 Millioner Kr. over til Tyskerne.

Lægger man nu disse Tal sammen, vil man se, at Nationalformuen, det vil sige Varelagrene, berøvede Værdier for 850 Millioner Kr. paa Smaa to Aar, og at Danskernes Forbrug og Opsparing blev aareladt for 950 Millioner Kr. Men det er altsaa kun Ministre og et Par Departementschefer og Generaldirektører, der maa vide det.

Skal

Frikorps Danmark

sættes ind mod den danske Befolkning?

Den 26. August skal der paa Politigaarden have været afholdt et Møde mellem Værnemagten og det danske Politis øverste Ledelse. Det gjaldt et Ønske fra Tyskernes Side om at faa Frikorps „Danmark“s Rester anbragt i Politiets Rækker med Myndighed som Overbetjente, da man mente, det danske Politis ikke længere var sin Opgave voksen.

I første Omgang opnaaedes ikke Enighed og Sagen udsattes 3 Uger. Den danske Regering forstaaer vel, at realiseres denne Tanke vil den udløse en Storm af Forbitrelse over hele Landet og drage nye store Krese ind i en forbitret og ubønhørlig Kamp mod Tyskerne og deres danske Haandlangere,

Læs Bladet og giv det videre til en god Bekendt!

Til Eftertanke

Nazismen er en snigende Gift. Den forsøger at æde sig ind overalt, hvor man ikke er paa Vagt. Vi bringer nedenstaaende — til Eftertanke og Overvejelser — bl. a. en Række konkrete Oplysninger om Nazisternes seneste Fremstød for helt at nazificere vort Land.

»Nationaltidende«s selvglade Reverser af dansk Aandsliv, Hakon Stangerup og Forfatteren Erik Bertelsen har ment at tjene den nationale Kamp bedst ved at gøre de tyske Undertrykkere deres Opvartning som Gæster i »Deutsch-Nordisch Schriftstellerhaus« i Travemünde. Senere fik Hr. Stangerup Tyskerne til at nægte en Køllega paa »Nationaltidende« Udrejsetilladelse til Finland. Han vilde selv af Sted. Og nu har han i Finland fortalt om, hvor glade vi danske er for den tyske Besættelse!

Udenrigsministeriet skulde fornylig antage 12 unge Damer til sin — eller rettere Dr. Meissners — Censurfædeling. For at opnaa Stillingen krævedes Arierattest! Og Regeringen finder sig i det.

Da Departementchef Cohn fra Statistisk Departement for nylig i Radioen skulde redegøre for det ny Pristal, nægtede Tyskerne Departementchefen Adgang til Mikrofonen — fordi han er Jøde. Det lykkedes dog at opnaa et Kompromis, saaledes at Departementchefen fik Lov at tale mod at annonceres som »Chefen for Statistisk Departement« — uden Nævnelse af det i Nazi-Øren skurrende Navn, Regeringens given efter for Tyskerne kender tilsyneladende ingen Grænser.

Antikvarbøghandler Falk, Skindergade, København, er ved Byretten (Dommer Arthur Andersen — hnsk det Navn!) den 10./8. idømt en Bøde paa 500 Kr. for at have solgt et Eksemplar af Kaj Munks Skuespil »Niels Ebbesen«.

Mange Kioskejere gør urimelig Reklame for Nazisterne og Tyskerne ved — ofte sikkert tankeløst — at hænge »Spisesedler« ud for de forskellige nazistiske Blade og Tidsskrifter. Hører Deres Bladhandler til disse tankeløse, saa tal med ham og gør Deres fortsatte Køb hos ham betinget af, at han fjerner flest mu-

lige af de nazistiske Griserier. Det mest probate Middel mod nazistiske Handlende, er at sulte dem ud.

En Sekondløjtnant, som ikke hilste paa en Underbefalingsmand i Frikorps Danmark, fik 15 Dages Kvarter-Arrest.

Tyske Soldater har begaaet 52 Indbrud paa den jyske Vestkyst i den sidste Tid.

Ejnar Black B. T. blev smidt ud af Tyskerne navnlig fordi han havde nægtet at bringe Billeder fra Ukraine under tysk Voldsregimente.

Husk paa, at tyske Spioner ofte vil henvende sig til Dem som engelskvenlige. Vær derfor paa Post.

Tyskerne arresterer nu alene — blot med en dansk Politimand som Tolk — danske Borgere og indsætter dem i deres eget Fængsel eller deporterer dem til Tyskland. Hvad foretager Regeringen sig herimod.

Aarhus Præsten V. Mølgaard-Andersen har i sit Kirkeblad paa 4 Aarsdagen for Pastor Martin Niemöllers Indespæring i Konzentrationslejr, skrevet et Hyldestdigt til den tapre Præst, der »til Løgnen smed sin Handske«. Digtet har — foreløbig — indbragt Aarhus-Præsren en alvorlig Advarsel.

I en »Milsen fra England til Mødet i Gerlev« der blev nedkastet af engelske Flyvere, skriver Sven Tillgerasmussen bl. a.: »Vi danske, som herudefra forsøger af fattig Evne, og med skiftende Held at følge med i Udviklingen herhjemme, ængstes undertiden ved den Overbetoning af det nationale, som finder Udtryk. Det er maaske bare et Middel? Niels Ebbesen og Valdemar Atterdag, og Kongedyrkelse og Alsang er maaske noget, vi slet ikke skulde fæste os saa meget ved? Eller er det saadan, som mange Nordmænd har maattet ængstes for, naar de ser frem til en nordisk Fremtid, at det danske Folk helt er fortabt i sin egen Skøbnes Kamp — og fører den rent nationalistisk? Og ikke ser denne Kamps store, albestemmende Sammenhæng som en Frihedskrig, der ikke standser ved Landegrænser, men spørger hvert enkelt Menneske, hvor han staar? Saa taabeligt og farligt er det at tro, at denne Krigs Problem overhovedet tiliader nogen Slags kvalificeret Neutralitet.

Til Efterfølgelse

Vi har i Artiklen om Sabotage allerede opregnet en Del af de Nyheder, som ellers vilde have fundet deres Plads i denne Rubrik. Det staar til Læsorne af »Frit Danmark«, d. v. s. til hele det danske Folk at sørge for, at denne Rubrik fremtidig kommer til at bugne af Nyhedsstof fra den 3. Front — nemlig det danske Folks Kampfront mod Tyskerne.

Den norske Oberst Reistad sagde i Radioen fra London til Danmark: Den danske Hjemmefront betyder — ligesom den norske — mere end alle norske og danske Træningslejr her og i U. S. A. Ethvert Livstegn fra den danske Hjemmefront modtages med Glæde af alle Nordmænd.

En kendt Komponist vilde ikke til Musikstævne i Tyskland. Udenrigsministeriet forlangte at han skulde svare. Saa sendte han følgende Telegram: Rigsminister Goebbels: Kommer ikke -. Navnet.

En Ford-Depotindehaver, som af Tyskerne fik Ordre til at reparere et bestemt Antal tyske Biler, lukkede sin Forretning.

Kauffmann, U. S. A.: Vi frie Danske ønsker at gøre vor Pligt, det er alt!

Alene i Juli Maaned fandt der 30 Sabotagebrande Sted Landet over.

Engelske Flyvere nedkaster ofte Bure med Brevduer, Containers indeholdende Ammunition m. v. Sørg for, at Duerne omgaaende sendes tilbage til England med de forlangte Oplysninger og at Ammunitionen indruges Tyskerne.

TYSK VAABENSALG

I Jylland kan man nu sikre sig Vaaben hos de tyske Soldater. Baade i Esbjerg og Aalborg er der i den senere Tid købt adskillige Revolvere og Gøværer med Ammunition. Vaabnene bliver kørt op fra Tyskland i tyske Militærbiler, de er gømt i Bagsmækken paa Vognen, og Soldaterne sælger en Pistol med 50 Patroner for 50 Kroner., Gøværer er solgt til samme Pris. Efter hvad der er oplyst til os, skal der fore-

løbig være udsigt til, at man kan faa, hvad man vil have.

Tyskerne bruger Pengene til at købe Smør og andre Madvarer for. Rationeringsmærker til Indkøbene skaffer de sig paa den sorte Børs, der har beskæftiget adskillige sønderjyske og nørrejyske Nazister. Maden sender Soldaterne hjem til deres sultne Familier i Tyskland.

Korruptionen er udbredt blandt Tyskerne i Danmark, og det er ikke alene mellem menige Soldater og smaa nazistiske Daglejere, men højt op i Officersgraderne og mellem de højeste Naziembedsmænd, som Danmark belemres med, er Bestikkeligheden ganske almindelig. Adskillige Beholdninger Benzin og Solarolie, Jern og Byggematerialer, Tobak og andre Varer har været til Købs hos Tyskerne, og det gamle Trick med at dele Gevinsten paa en Forretning i Porten, er godt kendt mellem Tyskerne. Og hvad de ikke kan, naar de kommer, kan de maaske lære af Hr. Gunnar Larsen og hans Venner indenfor og udenfor det danske Naziparti.

Skal »Frikorps Danmark« sættes ind mod den danske Befolkning?

Den 26. August skal der Politigaarden været afholdt Møde mellem Værnemagten og det danske Politis øverste Ledelse. Det gjalt et Ønske fra Tysker-Side om at ma Frikorps »Danmark«s Rester anbragt i Politiets Rækker med Myndighed som Overbetjente, da man mente, det danske Politi ikke længere var sin Opgave voksen.

I første Omgang opnaaedes ikke Enighed og Sagen udsattes 3 Uger. Den danske Ragering forstaar vel, at realiseres denne Tanke vil den udløse en Storm af Forbitrelse over hele Landet og drage nye store Kredse ind i en forbitret og ubønhørlig Kamp mod Tyskerne og deres danske Haandlanger.

Læs Bladet og giv det snarest videre til en god Bekendt,